

ALLE-DAG-KERK * Middagpauzediens 14 september 2022 *
Voorganger: Ds. Bas van der Graaf – Huizen
Levensles van Jezus, n.a.v. Lucas 10: 1-2
90 jaar *Belofte van een grote oogst - maar zijn er ook werkers?*

Lieve mensen,
Op veel terreinen is er op dit moment gebrek aan mensen. In de horeca, in de zorg, in de loodgietersbranche en ga zo maar door. Het is voor allerlei ondernemers om gek van te worden: zoveel vraag en zoveel kansen, maar niet genoeg menskracht om eraan tegemoet te komen. Zonde is dat, zou je zeggen.

Ook kerken en kerkplekken als de Alle-Dag-Kerk beginnen last te krijgen van het gebrek aan mensen. Van bezoekers maar ook van medewerkers. Alleen lijkt de reden daar anders te zijn: steeds minder mensen lijken nog te vragen naar wat de kerk *te bieden* heeft. En ik wil het feestje van vandaag niet bederven natuurlijk, maar de realiteit is dat we vandaag met een kleiner wordende en kwetsbare Alle-Dag-Kerk stilstaan bij het 90-jarig bestaan. Al langere tijd liepen de bezoekersaantallen hier terug, maar covid lijkt ook hier een flinke dreun te hebben gegeven. We weten ook niet goed wat de toekomst zal brengen, eerlijk gezegd. We zoeken, we proberen, maar we hebben het niet in de hand.

Is het nodig om dat uitgerekend vandáág te zeggen? Ja, ik denk het wel. Niet alleen omdat het geen zin heeft om onze kop in het zand te steken, maar vooral omdat we dan des te beter kunnen horen hoe bijzonder het is wat Jezus in de levensles van vandaag zegt. Want ja, ook Jezus heeft het er al over dat er te weinig werkers zijn, maar éérst zegt hij iets anders: **de oogst is groot!**

De oogst is groot! Wat zou hij met dat woord 'oogst' bedoelen? Het is een veel voorko-

mend woord door de hele bijbel heen en het staat voor de groei van wat Jezus steeds 'het koninkrijk van God noemt'. Het volk Israël wordt bijvoorbeeld Gods wijngaard genoemd, bedoeld om vruchten van het koninkrijk te dragen. Je zou dat koninkrijk 'het goede leven' kunnen noemen, zoals dat door de Schepper bedoeld was en zoals hij het ook weer wil maken. Gods nieuwe wereld, waarin mensen bloeien en tot hun recht komen, waar het leven echt en eeuwig is, waar de liefde regeert en de vrede heerst. Over dat rijk heeft Jezus het steeds opnieuw, als een belofte van wat eens werkelijkheid zal worden als een groot geschenk van God. Maar in het hier en nu kun je er, als je geloof hecht aan de woorden van Jezus en ze gaat doen en oefenen, al de eerste vruchten van plukken. Je kunt daarmee dat koninkrijk al binnengaan en groeien in de liefde, de vrede en rechtvaardigheid die eens de aarde zullen vervullen.

Voelen we dat Jezus, als hij het over de oogst heeft, niet over schaarste maar over **overvloed** spreekt? Die oogst is er en die kómt er, dat staat voor hem vast. Op het moment dat hij deze woorden spreekt, is er nog niks van te zien, maar de eeuwen daarna zijn er over de hele wereld heel veel vruchten zichtbaar geworden. En er zijn delen in de wereld waar de oogst overvloedig wordt binnengehaald, waar het aantal mensen dat van deze oogst leeft, groeit als kool. Wat dat betreft is de schaarste hier in Nederland niet de standaard.

Hoe dan ook: Jezus spoort ons in zijn levensles aan om te blijven geloven in de beloofde

oogst en daarin mee te werken. Ieder van ons roept hij om 'arbeider te zijn om de oogst binnen te halen'. Ik geloof dat dit in de afgelopen 90 jaar ook de roeping van de Alle-Dag-Kerk was: **een plek zijn waar gewerkt werd aan het binnenhalen van de oogst.** Generaties arbeiders zijn hier geweest, mensen die zich met hart en ziel hebben ingezet voor en meegeleefd mét dit stukje van de akker of de wijngaard. Sommigen daarvan zijn nog hier, veel anderen zijn ons inmiddels ontvallen, maar wat ís hier een werk verzet en wat is er een trouw geweest in dienst van de grote oogst! Daar staan we vandaag met dankbaarheid bij stil.

En als we tegelijkertijd ervaren dat we voor de toekomst het gebrek aan nieuwe arbeiders beginnen te voelen, beseffen we meer en meer dat wíj ze niet kunnen fiksen. We zoeken nieuwe wegen om nieuwe bezoekers uit te nodigen en nieuwe medewerkers te vinden, maar we hebben het niet in de hand. En Jezus weet dat ook en hij zegt: **"jullie moeten erom bidden!"** Vraag het aan de eigenaar van de oogst, of hij ze wil sturen. Laten we dat dan ook maar gewoon zeggen tegen elkaar en iedereen die de missie van de Alle-Dag-Kerk een warm hart toedraagt: **laten we God vragen om nieuwe medewerkers en bezoekers.** Laten we de toekomst van deze plek daarmee echt **in handen leggen van de Heer van de oogst en vanuit dat vertrouwen kijken wat ons gegeven wordt.**

Mag ik dat aan u en jou vragen op deze jubileumdag? De Alle-Dag-Kerk is niet van ons en de oogst al helemaal niet, Godzijdank. We laten het in de handen van de 'Heer van de oogst' wat en hoe de toekomst van deze plek zal zijn. De oogst is groot, hoe dan ook en dat vieren we. Ik hoop dat we zo, tijdens het moment van reflectie, met een open hart over de twee vragen die deze levensles ons stelt, kunnen nadenken.

Amen

Toespraakje

Eigenlijk heb ik het belangrijkste voor vandaag al gezegd in mijn overdenking, dus ik houd het kort.

Ik wil op dit moment vooral mijn dankbaarheid uitspreken. Voor alle vruchten die in de afgelopen jaren zijn geplukt door medewerkers, vaste bezoekers, voorbijgangers, middagpauzenemende-werkenden-in-de-binnenstad, orgelminnaars, bestuursleden en vrijwilligers, gelovigen en niet- of andersgelovigen. Hoe groot de oogst geweest is weet God alleen, maar het is heel mooi om te beseffen dat die er overvloedig was.

Dat er zorgen zijn over de toekomst is geen geheim en het is goed dat ook met elkaar te delen. Zoals jullie hebben gemerkt, proberen we andere vormen en dingen, met maar één doel: andere arbeiders in de oogst betrekken en hopelijk nieuwe, onverwachte oogst te mogen verwelkomen in de vorm van nieuwe mensen. Dat is spannend en niet iedereen van de vaste bezoekers is er blij mee. Dat snappen we als bestuur heel goed, maar vandaag wil ik zeggen: hopelijk kunnen we elkaar blijven vasthouden vanuit het geloof dat de oogst niet van ons is en de ADK evenmin.

Negentig jaar Alle-Dag-Kerk is een wonder op zichzelf. Ik weet niet of de initiatiefnemers uit 1932 hiervan hebben durven dromen. Dus vandaag verheugen we ons, met taartjes en elkaars gezelschap en we voeden de hoop voor wat voor ons ligt.

Laten we na de collecte het lied zingen dat Jan Wit ooit schreef als een lied voor Hervormingsdag. Een lied waarin doorklinkt dat de kerk altijd hervormd moet worden, juist als de weg onvindbaar schijnt. Steeds mogen we, door geloof alleen, de tocht opnieuw beginnen.

Moge het zo zijn!